

The background of the entire page is a white surface covered with various splatters and streaks of bright red paint or ink. The splatters are of different sizes and shapes, some resembling blood droplets, others like brushstrokes or splashes. The overall effect is dramatic and evocative, particularly in the context of the text about the crucifixion.

7 posledních slov Ježíše Krista na kříži

Alianční týden modliteb 2011

Česká evangelikální aliance

Modlitba je způsob, jak se Bůh dělí o svou moc

Tématem letošního ročníku Aliančního týdne modliteb je **7 posledních slov Ježíše Krista na kříži**. I když se jedná o texty spíše velikonocní, věřím, že budou přesto inspirovat ke společnému zamyšlení a modlitbám.

Texty zamyšlení na jednotlivé dny vyšly tentokrát z pera několika českých autorů – spisovatelky Jany Šrámkové, zakladatele KAMu Dava Pattyho, šéfredaktora časopisu Život víry Tomáše Dittricha a dalších výrazných osobností z širokého spektra církví. Někteří přinášejí slova provokativnější, burcující i zneklidňující, druzí povzbuzující i utěšující.

Brožura letošního Aliančního týdne modliteb přináší i několik novinek, které mají obohatit podobu konání modlitebních setkání a obsah našich přímluvných modliteb. Poprvé jsme zařadili návrh programu pro modlitební setkání žen, které pro ČEA připravilo Modlitební společenství Lydie. Jeden blok modliteb je věnován i přímluvám za regiony, které jsou v ČR nejméně zasažené evangeliem. Oslovili jsme sbory z těchto oblastí a poprosili je o podněty „z první linie“. Odráží možná někdy drsnou realitu, ale věřím, že o to budou naše modlitby informovanější a relevantnější. Pro doplnění celkového obrazu jsme přidali i mapy ukazující na stav nezaměstnanosti, potratovosti a religiozity v daných regionech.

Na posledních stranách modlitebního průvodce najdete také podněty k různým formám modlitebních setkání a společných modliteb a návrh programu modlitebního večera. Je ovšem zcela na vás a vašich tradicích, jakých liturgických forem se budete držet. Jako ČEA ctíme jedinou prioritu a to, aby čas k modlitbám byl delší než čas kázání a úvodů k modlitbám. Buďte kreativní v tom, jak do modliteb zapojit co nejvíce lidí.

Kdosi řekl, že modlitba je způsob, jak se Bůh dělí o svou moc. Bůh dychtí po tom, aby mohl vyslyšet naše modlitby, tak jako otec dychtí po přáních svých dětí. *„Dříve než zavolají, já odpovím; budou ještě mluvit a já je už vyslyším.“ (Izajáš 65:24)* – tak vypadají modlitby v království Božím. Bůh ale netouží pouze po našich modlitbách, ale i po tom, abychom, se stali součástí jejich vyslyšení. Aby nám mohl svěřit svou moc. Modlitba nás uschopňuje pro přijetí Boží moci.

Až příliš mnoho z nás má tendenci modlit se tak, abychom sami nemuseli nic obětovat. Za věci příliš abstraktní, než aby nás vedly ke konkrétním skutkům a vystoupení ze zóny bezpečí. Každá modlitba by tak měla obsahovat i myšlenku na to, k čemu Bůh volá právě nás. Modlitba se pak stane úžasným prostorem kreativity k dobru, k níž jsme byli stvořeni. Přeji vám požehnaný čas na modlitbách v přítomnosti našeho Pána.

Mgr. Jiří Unger - Tajemník ČEA

Sbírka ATM 2011:

Již tradičně prosíme, abyste během modlitebních shromáždění uspořádali sbírku na činnost České evangelikální aliance. Prosíme proto, abyste zvážili svou podporu služby ČEA a předem děkujeme za vaši štědrost. Prezenci naší vize a projektů můžete nalézt na stránce www.ea.cz.

Otevíráme tabuizovaná témata jako bezdětnost, církev a rozvod, internetová pornografie. Vyjadřujeme se k aktuálním společenským tématům a legislativě ovlivňující náboženskou svobodu a jsme platformou pro spolupráci a evangelizaci v ČR.

Své dary můžete zasílat s variabilním symbolem **2111** na účet ČEA u ČS a.s. - č.ú.: **00 138 083 59 / 0800**

Neděle ■ Odpust' jim, neboť

Luk 23:34

nevědí, co činí.

Biblická čtení:

Matouš 5: 21-26

Jonáš 4:1-11

Denní zamyšlení

(Tomáš Dittrich – šéfredaktor Života víry)

První z doložených výroků Ukřižovaného je přímlovou o odpuštění. A pro koho že to Ježíš odpuštění vyprošuje? Pro vojáky, kteří ho právě přitloukli k břevnu kříže? Pro náboženské představitele Izraele, kteří proradně dosáhli toho, že se Římané postarali o jeho potupnou nesmírně krutou popravu? Pro nás pro všechny hříšníky, kvůli nimž Ježíš nespravedlivou hrůznou smrt přijal? Odpověď není jednoznačná, ale já dávám přednost té první z možností.

Mučený člověk neuvažuje obecně. Každé z doložených Ježíšových slov na kříži je reakcí na konkrétní situaci. Ani závratné kosmické pro lidstvo tak klíčové „Dokonáno jest“ nemusí být teologickým zamyšlením, ale prorockým slovem Božího Syna, který cítí, že umírá. To, že se tři z těch sedmi slov týkají druhých lidí, nám ukazuje, jak může být člověk na zemi proměněný a svatý.

Odpuštění je klíčové a tomu, kdo odpouští, je přední podmínkou skutečného duchovního života. Neodpouštíme lidstvu, které zamožuje zemi chemikáliemi, ale konkrétnímu člověku, který jedem zahubil borovici na naší zahradě, která mu trochu stínila. Neodpouštíme lidem, které neznáme. Vždycky jen těm, s nimiž se naše životy zkřížily, kteří se do nás trefili (i když u Ježíše do této skupiny židovští předáci určitě také náleželi).

Naše odpuštění, resp. odpouštění, je přední podmínkou skutečného duchovního života i proto, že když neodpouštíme, nedosahujeme na odpuštění svých hříchů. Pokud jsme odpustili, odpouští nám Bůh. Když nebudeme odpouštět, stane se náš duchovní život náboženskou pózou nebo prázdnotou. Bez odpouštění nebudeme s Bohem prožívat nic – on si to pohlídá.

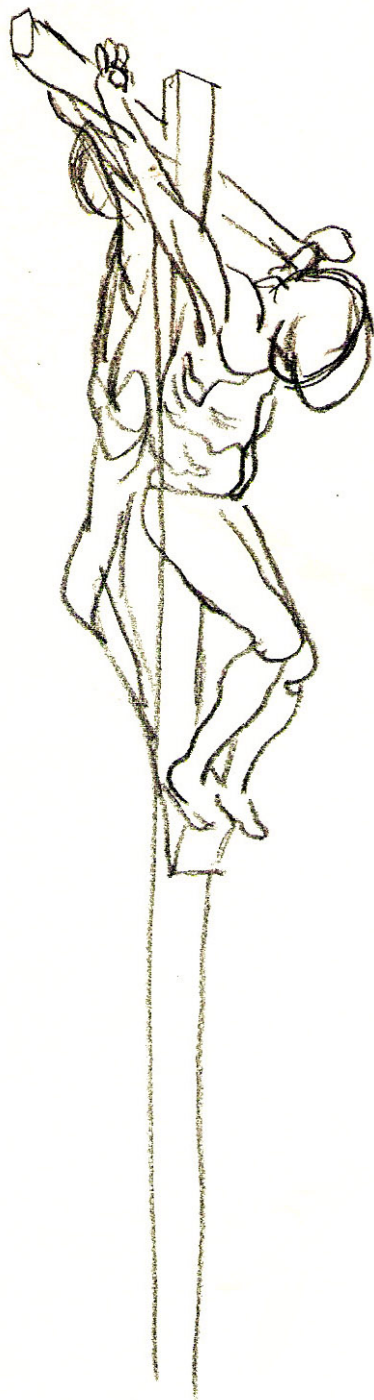
Kristovo utrpení na kříži bylo strašlivé, ale bylo i plné prožitků a hlubin. Když nebudeme odpouštět, je pro nás Boží přítomnost nedosažitelná.

To, že odpouštíme, není klíčové jen pro nás. Bez Ježíšova odpuštění by vojáci neměli šanci. Napadá vás někdo, komu jste neodpustili? Bez vašeho odpuštění možná už nebude mocen najít Boha nebo bude mít další problémy.

A proč Ježíš rovnou ex cathedra neřekne, že je vojákům odpuštěno? Opakovaně zde na zemi hříchy odpouštěl a lidem to autoritativně říkal. Vidíme Ježíšovu pokornou závislost na Otci. Možná si tak také víc uvědomujeme tajemství a hloubku odpouštějícího Boha.

Modlitební témata:

- Děkujte Bohu, že vám odpustil, i za to, že vám odpustil rád. Děkujte Bohu za lidi, o nichž víte, že vám odpustili.
- Proste za lidi, kteří proti vám něco mají, aby dostali milost vám odpustit (nezapomeňte, že odpouštět vám dokážou nejen křesťané).
- Proste, aby vás Svatý Duch vyzpytoval, jestli někomu něco nezadržujete.
- Proste za svůj sbor a za různá společenství ve svém městě, aby si tam křesťané vzájemně odpouštěli a žehnali.
- Proste za církev, aby byla odpouštějící, aby dokázala unést křivdy a zapomínala na to, čím jí kdo ublížil.
- Proste za to, aby čeští křesťané nebyli sudičtí, nezdravě kritičtí a povýšení, ale aby prokazovali milost, kudy chodí.
- Za totéž proste u své denominace. Můžete se modlit za konkrétní oblasti, kde ve věci odpuštění cítíte problémy.
- Proste za lidi u vás i v celé zemi, aby Boha poznali jako Boha, který odpouští.

Pondělí ■ Dnes budeš se mnou v ráji

Lk 23:43

Biblická čtení:

Zjevení 7: 13-17

Izajáš 25: 8-9

Deuteronomium 30: 9-16

Denní zamyšlení

(Stanislav Kaczmarczyk – farář ČCE)

Co to je ráj? Je to místo dokonalého společenství člověka s Bohem; místo dokonalé blaženosti, radosti a pokoje; místo dokonalé harmonie mezi Stvořitelem a člověkem. Toto místo připravil pro člověka milující Bůh. Jak nekonečně dobrý je Pán Bůh vůči člověku! Buď mu za to dík a chvála.

Pán Ježíš oznamuje, že On osobně do tohoto místa vstoupí ještě téhož dne - tedy v den ukřižování – na Velký pátek. Až dokončí svoji oběť na kříži a jeho tělo zemře, On vstoupí do ráje. Jeho duchovní podstata – duchovní bytost - vstoupí do ráje. Vstoupí tam jako „člověk“, jako reprezentant lidstva, ale zároveň jako Bůh.

Pán Ježíš sděluje zločinci, že se ještě téhož dne setkají v ráji. Až tělo zločince zemře na kříži, jeho duchovní bytost (duch a duše) vstoupí do ráje, kde budou spolu. Čeká ho tam věčná blažená budoucnost v dokonalé radosti, v blízkosti nejskvělejší bytosti ve vesmíru.

Těmito slovy udělil zločinci velikou milost. Ptáme se jistě proč? Zločinec řekl na kříži tři myšlenky, které rozhodly o jeho věčné budoucnosti. První byla adresována druhému ukřižovanému zločinci: „Ty se ani Boha nebojíš? Vždyť jsi sám odsouzen k stejnému trestu.“ „On nic zlého neudělal.“ Těmito slovy se veřejně zastal Pána Ježíše, kterého všichni tupili, znevažovali a posmívali se mu. On jediný se hlasitě a veřejně zastal Pána Ježíše na Golgotě. V druhé větě se veřejně přiznal ke svým vinám a uznal, že si trest popravky zasloužil. „A my jsme odsouzeni spravedlivě, dostáváme zaslouženou odplatu.“ Ve třetí větě se obrátil na Pána Ježíše s prosbou: „Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království.“ Byla to prosba, aby Pán Ježíš na něho myslel. V této větě vyjádřil rovněž své přesvědčení, že Ježíš je králem a má své království. Můžeme říci, že to byl kající zločinec, který svoji

důvěru vložil v ukřižovaného Krále. Nevíme, odkud věděl, že Ježíš je králem. Asi při soudním přelíčení a popravě pozorně poslouchal, jak se různí lidé o Ježíši vyjadřovali. Jistě také pozorně poslouchal, co Pán Ježíš řekl na kříži. Nevíme, jakou měl představu, co by Pán Ježíš mohl pro něj udělat.

Odpověď Pána Ježíše byla pro něj jistě překvapením, a to velmi velikým. To jistě vůbec nečekal, že bude v ráji s Pánem Ježíšem ještě téhož dne! Ukřižovaný Král mu připravil tak obrovské překvapení, že poslední hodiny na kříži mohl prožívat ve veliké radosti a v jistotě, že po promarněném a zbrabaném životě na zemi, po hodinách nepředstavitelného utrpení na kříži, ho čeká nádherná budoucnost, kterou dostal jako „milost“, jako dar od Krále, v něhož složil svou naději. Tak radikálně změnit perspektivu i celou budoucnost člověka nedovede nikdo jiný – jen náš skvělý Spasitel – Pán Ježíš Kristus. Buď mu za to dík a chvála.

Co to znamená pro nás?

- Důvěřovat Pánu Ježíši celým srdcem a spoléhat na jeho zaslíbení, to je ta jediná cesta, která vede do ráje.
- Je velmi důležité, abychom poskytli lidem základní informace o Králi králů Ježíši Kristu, aby se mohli pro něj rozhodnout.
- Je potřebné, aby se lidé dozvěděli, že i v posledních hodinách se mohou obrátit s důvěrou na Krista.
- Milost, kterou Kristus udílí kajícím hříšníkům, je pro všechny úžasným překvapením.
- Pán Ježíš má moc dát novou budoucnost i těm, kdo jsou na dně zoufalství a beznaděje.

10. ledna 2011

Modlitby za regiony s nejmenším počtem věřících v ČR

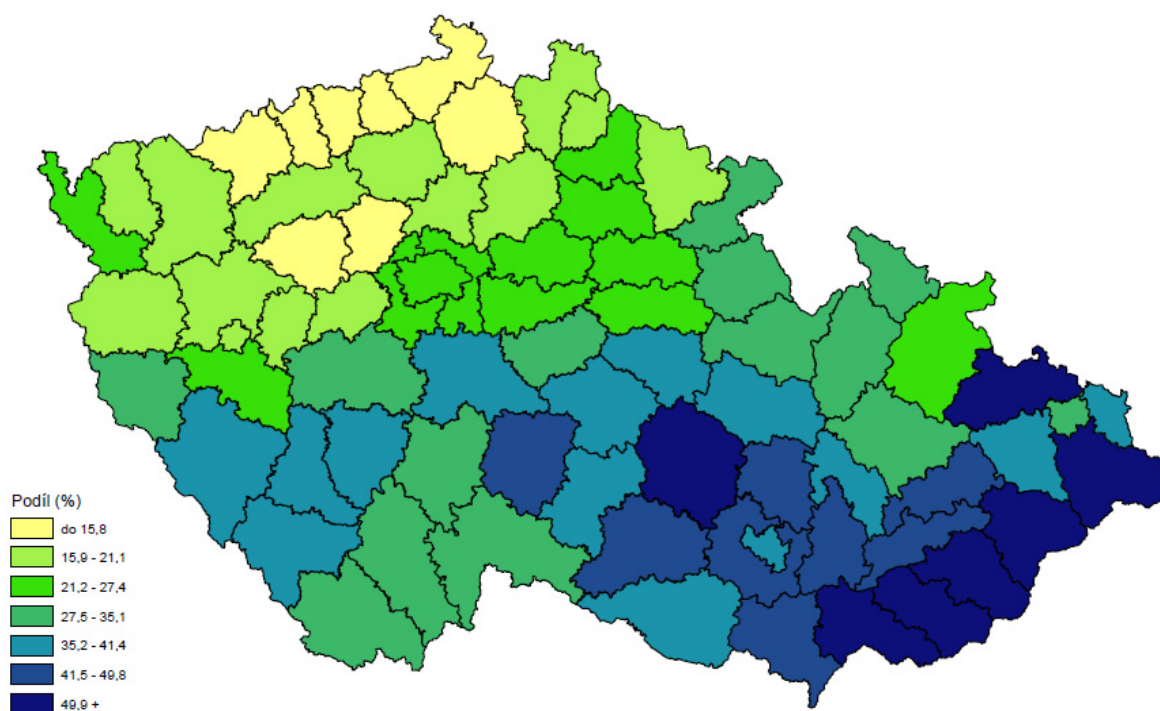
Podle dat ze sčítání lidu jsou okresy **Rakovník, Děčín, Chomutov, Most, Teplice, Ústí nad Labem a Česká Lípa** regiony s nejmenším počtem věřících lidí v ČR. Oslovili jsme proto sbory v těchto oblastech, aby nám daly podněty, jak se můžeme za dané regiony modlit.

V celé oblasti severních Čech je jen málo probuzených sborů a církví - celá oblast Severních

Modleme se:

- za povolání nových věrných a vytrvalých služebníků, kteří by dokázali nést evangelium v Boží moci, moudrosti a lásce i v nesnadných podmínkách a v nevládném prostředí vůči křesťanství
- za změnu postojů obyvatel od pasivního přístupu k životu k osobní odpovědnosti nejen

Podíl obyvatel s náboženským vyznáním - SLDB 2001

Čech je málo zasažena evangeliem, sbory jsou většinou jen ve velkých městech. Je stále mnoho středně velkých měst, kde není vůbec žádný protestantský sbor. Ve velkých městech, kde sbory a církve jsou, trpí mnohdy jejich vztahy špatnými zkušenostmi z minulosti, vzájemným podezříváním a neochotou spolupracovat.

V regionu je vysoká koncentrace lidí se závažnými sociálními problémy - vysoká nezaměstnanost, život celých rodin jen na sociálních dávkách, alkoholismus, vysoký počet narkomanů. Jen málo z nich chce nějakou změnu ve svém životě, mnozí možná už ani nemají naději, že pro ně existuje jiný způsob života.

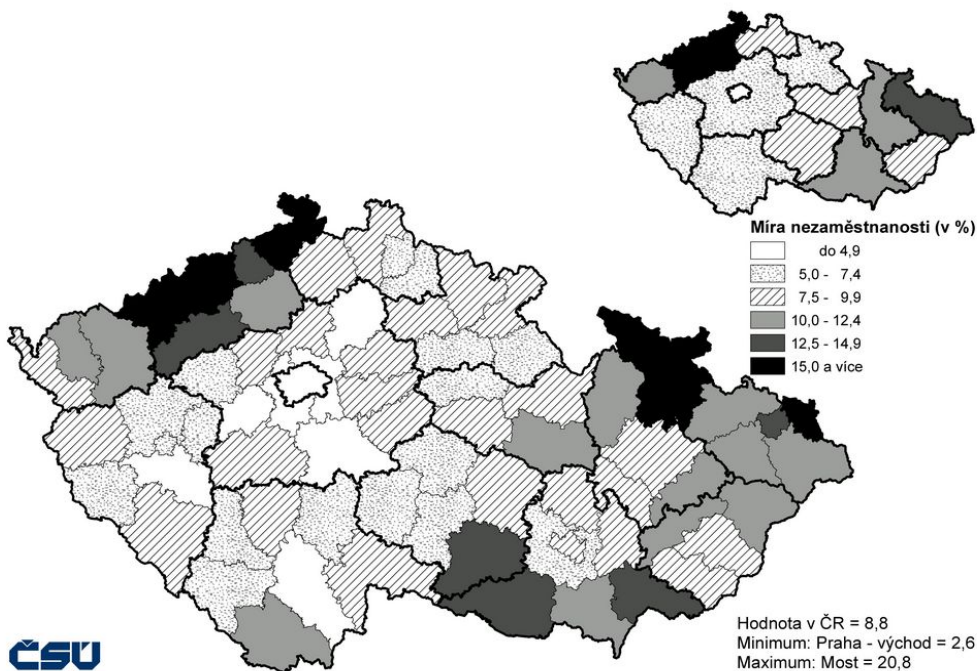
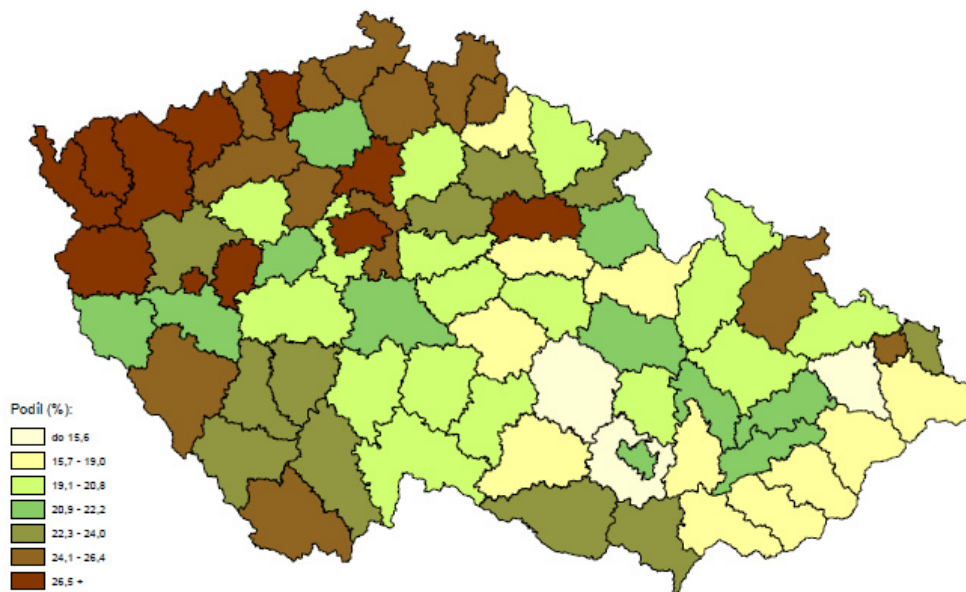
za zabezpečení obživy, ale i za rodinné vztahy a za hledání a rozpoznání duchovních hodnot pro život

- za uplatnění dobré politiky, která by změnila strukturu pracovních příležitostí a umožnila lidem neopouštět svá místa, ale pracovat i společensky a duchovně žít v tomto jinak přece jen stále krásném kraji
- aby se malé sbory ještě více netříštily do menších skupin
- aby muži - bratří byli ochotni přebírat zodpovědnost

Modlitby za regiony s nejmenším počtem věřících v ČR

- aby generace dorostu neupadala do svévolie díky slabému zakotvení svých rodičů v Kristu
- za pád mafie, která ovládá politiku v regionu
- za nové nadšení z Ducha k šíření evangelia a zakládání nových sborů v tomto regionu

Podíl umělých přerušení těhotenství z ukončených těhotenství celkem v roce 2002

CSU

Úterý ■ Ženo, hle, tvůj syn. Hle, tvá matka

Jan 19:26-27

Biblická čtení:

Marek 12:38-44
Galatským 6:2-10
1. Královská 17:7-24

Denní zamyšlení

(Dave Patty – ředitel Josiah Venture a zakladatel Křesťanské akademie mladých)

Jen málo lidí dokáže při vlastní bolesti myslet na potřeby druhých. Utrpení dokáže vytěsnit myšlenky, které nejsou spojené s překonáním obtíží nebo s řešením problému, který nás svírá. Vzpomeňte si na svou poslední nemoc nebo krizi. Pochybuji, že jste zrovna přemýšleli, jak pohostit svou sousedku, které se právě narodilo dítě, nebo jak pomoci spravit auto příteli. Jsme přirozeně soběstřední a bolest tuto vlastnost ještě umocňuje.

Jak si tedy mohl Ježíš v hodině svého největšího utrpení a oběti povšimnout a reagovat na potřeby své matky, potřeby, které budou plně pochopeny až po jeho smrti a nanebevzetí?

Proč byla část z jeho posledních slov určena jeho matce: „Ženo, zde je tvůj syn“, a poté Janovi: „Zde je tvá matka?“

Možná je jedním z možných vysvětlení skutečnost, že to byla přece jenom jeho matka. Máme sklon si více uvědomovat potřeby rodiny, obzvláště těch jejích členů, ke kterým máme nejbližší. Kdo by nebyl pohnut k tomu, aby něco udělal, kdyby byl vystaven pohledu na svou matku, která pláče a trpí? Přesto Ježíš nazývá svou matku Janovou matkou a vybízí Marii, aby přijala Jana jako svého pravého syna, i když nebyli spřízněni. Proč?

Zde, uprostřed nepředstavitelné bolesti, Ježíš ukazuje, jakému druhu vztahů svou smrtí a obětí dal vzniknout. Svou obětí umožnil, abychom byli adoptováni do Boží rodiny a nazývali stvořitele vesmíru „Abba“ neboli „tatínku“. To proměňuje nejen náš vztah s Otcem, ale i mezi námi navzájem.

Spoluvěřící nejsou jen tví známí nebo kolegové, ale bratři a sestry, strýcové a tety – dokonce i otcové a matky. Potřeby tvé rodiny by tě měly vést k činům, dokonce i když se sám cítíš zahlcen svým trápením a nemáš síly na rozdávání.

Proto Pavel říká: „A tak dokud je čas, čiňme dobře všem, *nejvíce* však těm, kteří patří do *rodiny víry*.“ (Gal 6:10).

Když budeš uvažovat nad těmito posledními slovy Krista, požádej Boha, aby ti ukázal, kde obtíže a útlak způsobily, že ses uzavřel sám do sebe, aby ses ochránil nebo se soustředil výhradně na uspokojení svých potřeb. Jak tě chce vybídnout k jednání tím, že budeš citlivější k potřebám své duchovní rodiny? (Nechce tě vybídnout k jednání tím, že budeš citlivější k potřebám členů své duchovní rodiny?)

Modlitební témata:

- Pros Boha, aby ti dovolil vyjít ze svých problémů a být pohnut bolestí bratrů a sester v rodině Boží.
- Modli se za ochotu dávat, i když sám necítíš, že máš co dát. Požádej Boha, aby On byl zdrojem tvé síly.
- Modli se, aby Bůh naplnil potřeby vdov a siroteků ve vašem sboru. Požádej Ho, aby ti ukázal, jakým způsobem můžeš svou žádost proměnit ve skutek.
- Modli se, aby ti Bůh ukázal tváře těch lidí, kteří jsou ti blízcí a kteří mají nějakou potřebu. Přednes jejich potřeby Otci a požádej Ho, aby zjevil, co může Boží rodina učinit, aby naplnila tyto potřeby.
- Vyjádři Kristu svou vděčnost za Jeho utrpení, které podstoupil, aby ti umožnil stát se součástí Boží rodiny.
- Vyznej jakoukoliv tvrdost svého srdce nebo lhostejnost, které ti Bůh zjevil, a požádej Ho, aby tě naplnil Kristovým soucitem.

11. ledna 2011

Ženo, hle, tvůj syn. Hle, tvá matka

Inspirace pro modlitební setkání žen v rámci ATM

Pán Ježíš pronesl z kříže sedm výroků. Nejprve myslel na ostatní - na ty, kteří ho křížovali (Lk 23,34), na zločince (Lk 23,39-43) a na svou matku (J 19,25-27). Prostřední slovo ukazuje na jeho vztah k Otci (Mt 27,45-49) a poslední výroky jsou zaměřeny na něho samého: jeho tělo (J 19,28-29), jeho duši (J 19,30) a jeho ducha (Lk 23,46).

Čtyři ženy pod křížem

Ježíš šel na smrt doprovázen věrnými ženami, které při něm stály už během jeho služby. Podle apoštola Jana postávala poblíž kříže skupina žen a "učedník, kterého Ježíš miloval". Byly tam čtyři ženy: **Marie** - matka Ježíšova, sestra jeho matky **Salome** - matka synů Zebedeových Jakuba a Jana (Mk 1,16-20), **Marie** - manželka Kleofáše a **Marie Magdaléna**.

Bylo odvážné stát zde uprostřed nenávisti a posměchu, ale to, že tu ženy byly, jistě potěšilo a povzbudilo Pána. V Janově evangeliu se poprvé setkáváme s matkou Ježíše na svatbě v Káni. Nyní připravuje pohřeb. Čeká ji ten meč, o kterém bylo prorokováno před mnoha lety. Ježíš ji z kříže ujistil o své lásce a dal svého učedníka, aby se stal jejím adoptivním synem. "Od té hodiny si ji ten učedník vzal k sobě." (v. 27) Víme, že se o ni staral a že také byla přítomna v "horní místnosti". I ve chvíli, kdy vrcholilo veliké dílo vykoupení lidstva, se Ježíš zachoval jako věrný a pravý syn z hlediska svého lidského původu. Marii se stala ta veliká milost, že mohla být matkou Božího Syna. Ale i přesto potřebovala Spasitele.

Marii Magdalenu vyprostil Ježíš z moci démonů a ona svou vděčnost projevovала tím, že Ježíšovi asistovala při jeho službě. Co asi pod křížem prožívala Salome, která dříve žádala Ježíše o přední místa pro své dva syny, a Pán její žádost odmítl? Možná si troufala o to požádat, protože byli v příbuzenském vztahu. (Mt 20,20-29). O něco později ženy poodešly a připojily se k jiné skupině přátel Pána Ježíše. (Mt 27,55-56; Mk 15,40-41)

Jakou roli hrály ženy v životě Ježíše i v jeho službě?

- Matka Marie o něho pečovala, dokud nevyrostl. (Lk 2,51)
- Marie Magdalena, Jana - žena Herodova správce Chuzy, Zuzana a mnohé jiné s ním cestovaly a pomáhaly financovat jeho službu. (Lk 8,1-3)
- Marie naslouchala jeho vyučování v domě své sestry Marty. (Lk 10,39)
- Samařanka přinesla do vesnice dobrou zprávu, že Ježíš je Mesiáš. (J 4,28-30)

- Uzdravená Šimonova tchyně obsloužila Ježíše i učedníky. (Mk 1,29-31)

Ježíš nepohrdal ženami, záleželo mu na nich.

- Zašel si, aby posloužil Samařance. (J 4,5-27)
- Zajímalo ho, jak jsou na tom Marie a Marta po smrti jejich bratra. Ježíš se s nimi setkal a "v duchu se rozhorlil a ... zaplakal". (J 11,32-34)
- Uzdravil ženu, která trpěla krvotokem 12 let (Mt 9,20-22) a sehnoutou ženu, která trpěla 18 let. (Lk 13,10-17)
- Pochválil za štěrnost chudou vdovu, která do pokladničky v chrámě "dala vše, co měla". (Mk 12,41-44; Lk 21,1-4)
- Žena hříšnice pomazala olejem Ježíšovu hlavu v domě Šimona Malomocného. (Mt 26,6-13; J 12,1-8)
- Některé ženy stály blízko kříže (J 19,25). Také mnoho žen, které provázely Ježíše a pomáhaly mu, stálo opodál. (Mt 27,55)
- Tři ženy nakoupily vonné látky a přišly časně ráno k hrobu, aby Ježíše připravily k pohřbu. (Mk 16,1) Ženy, které s ním přišly z Galileje, připravily vonné látky a oleje...". (Lk 23,55-24,1)
- Marie Magdalena viděla po vzkříšení Ježíše jako první. Časně ráno za tmy zjistila, že je kámen odvalený od hrobu a běžela to říci Petrovi a Janovi. Ti rychle přiběhli, uviděli prázdný hrob a také rychle odešli. Marie M. zůstala stát venku před hrobem. Asi jí vrtalo hlavou, kde může její Pán být. Ženská intuice ji vedla, aby nespíchala jako učedníci. V pláči se naklonila dovnitř a byla oslovena anděly i samotným Ježíšem. (J 20,14-16) Pak to šla říci učedníkům. (J 20,18)
- Jména dalších žen: viz Lk 8,2-3

Mohlo by se zdát, že někdy Ježíš ženy odbyl. Neoslovil Marii: "Matko", ale: "Ženo". Možná tím chtěl Ježíš říci každé ženě: "Ujímej se dětí, které nikoho nemají." Stejně oslovil svoji matku na svatbě v Káni Galilejské. (J 2,4) Kananejská žena z okolí Týru a Sidónu byla nejprve jakoby odmítnuta a pak uzdravena. (Mt 15,21-28)

Aplikace

Jsme hříšníci závislí na Boží milosti. I o nás se Ježíš postaral, když zemřel na kříži, aby na sebe vzal trest, který jsme si zasloužili my.

V tomto oddílu jde o **vztahy a jejich obnovu** a z toho mohou vycházet naše modlitby za:

Osobní vztah s Bohem: na základě Ježíšovy otázky Marii Magdaléně - "Proč pláčeš? Koho hledáš?"

Dát čas na přemýšlení nad Božím slovem, hledat Pána třeba i v pláči; on se vždy nějakým způsobem projeví.

Můžeme mu říci vše – jak se cítíme, že si nevíme rady, je nám líto, co se stalo, litujeme se, že jsme zůstaly opuštěné; můžeme mu říci o všech svých tělesných, duševních i duchovních potřebách. Bůh nám může světit úkol, když jsme mu blízko: "Jdi to říci učedníkům ..." Výzva přichází co nejbližší ke kříži. Tam je slyšet Boží hlas.

Rodinné vztahy:

- úkol matky, výchova dětí, manželství, domácí pobožnosti, modlitby a duchovní život atd.
- mezigenerační vztahy: matka, syn/dcera, tchyně, snacha, zeť, prarodiče (milost, abychom ve stáří neztěžovali svými postoji dětem jejich péči o nás)

Společenství věřících, přátelství, náš soucit s trpícími atd.

Další modlitební témata a přímluvy za:

- Křesťanské a další instituce
- Rodina jako takové; svobodné v církvi
- Matky samoživitelky, vdovy/vdovce, sirotky, SOS vesničky, náhradní rodiny, adopce dětí, baby boxy
- Péči o seniory, nemocné, diakonie, hospice, Cesta domů (být s těmi, kdo umírají – nenechávat je samotné), péče o opuštěné, lidi bez domova, cizince a příchozí
- Naději, likvidaci lepry, postižené Aids; organizaci Krmte hladové

Návrh formátu setkání podle modelu Křesťanského modlitebního společenství Lydie

- **Úvodní modlitba**
- **Chvály** (nejsou příliš hlasité, abychom se vzájemně slyšely a mohly se radostně připojit; také aby se ženy, které jen naslouchají, mohly ztišit).
- **Osobní příprava** podle následujících bodů, nebo v tematicky zařazených písních s vhodnými biblickými citáty):

Utište se: "Přiblížte se k Bohu a přiblíží se k vám." (Jk 4,7b) Dejte Pánu všechny myšlenky, které by nás mohly rozptylovat; např. naši

rodinu doma, věci, které se nám přihodily na cestě, rozhovory před setkáním atd.

Buďte čisti: Dáme Duchu svatému čas, aby prozkoumal naše srdce. Vyznáváme svůj hřích a prosíme za odpuštění. (Jk 4,8)

Buďte obrnění a vyzbrojeni: "Podřídte se Bohu, vzepřete se ďáblu a uteče od vás." (Jk 4,7) Oblékáme plnou Boží zbroj.

Poddejte se Bohu: "Na rozumnost svou nespolehej." (Př 3,5-6) Odkládáme své představy o tom, za co se modlit, poznáváme, co chce Bůh a chceme to činit.

Buďte poslušní: "Mějte víru v Boha." (Mk 11,22-24) Věříme, že je to Bůh, kdo inspiruje modlitbu. Proto v důvěře vyslovíme to, co nám položil na mysl.

Buďte vytrvalí: "V modlitbách buďte vytrvalí, bděte a děkujte Bohu." (Ko 4,2) Pokud možno se v krátkých modlitbách nejprve soustředíme na jeden modlitební předmět, a pak teprve přecházíme k dalšímu atd.

Buďte vděční: "Mne oslaví ten, kdo přinese oběť díky." (Ž 50,23)

Jednotlivé **bloky modliteb** míváme **ve skupinách**. Dvě až tři přemýšlíme nad textem z Božího slova a nasloucháme Bohu, pak si napíšeme, co nás oslovilo a řekneme si to. Během té doby většinou poznáme, za co a jak se přimlouvát. Pro vzájemné povzbuzení je možné ukončit setkání sdílením toho, za co jsme se v každé skupině modlily. Tato část zabere nejméně 30 minut.

Jiný blok je možné začít úvodním slovem a pak se modlit z pléna. Tyto způsoby se mohou střídát podle toho, co je vhodnější pro dané téma.

Chvály – setkání můžeme uzavřít chválami, protože přímluvné modlitby vedou přirozeně k radosti a díkyvdání. V Boží blízkosti jsme proměňovány, svěřily jsme vše našemu Otci a věříme, že bude svým způsobem jednat.

Lydie se, pokud je to možné, přimlouvají s pústem. Ve všem máme svobodu. Program může být proložen písněmi. Ženy si k přemýšlení mohou vybrat z uvedených textů, záleží, kolik času budou chtít setkání věnovat a které předměty jim budou bližší.

(Připravil český tým Křesťanského modlitebního společenství Lydie pod vedením koordinátorky Aleny Linzmajerové)

Středa ■ Bože můj, Bože můj,

Mk 15:34

proč jsi mě opustil?

Biblická čtení:

Filipským 2,1-11
Žalm 22

Denní zamyšlení

(Zdeněk Eberle, ECM – Plzeň Lochotín)

Toto volání, možná že i křik, jsou slova plného Ježíšova lidství. Opustil jej skutečně jeho Otec nebo neopustil? Pro obojí najdeme v Písmu dost argumentů.

Na straně jedné je na Ježíši veškerý hřích světa, a to nejen jedné generace. Veškerý vzor proti Bohu, dovedený pod satanským vedením do té nejhnusnější podoby, a to ve jménu jakéhosi „pseudosvobození člověka“ od Boha. Popření všeho krásného na Božím stvoření a zneužití i těch nejlepších Božích darů daných člověku při stvoření, a to tím nejhrubším způsobem plným výsměchu Boží prvotní myšlenky stvoření člověka i prostoru, kam člověka Bůh postavil. Vše, co si v obludnosti hříchu nemůžeme ani představit, pokud se nezastavíme a nepodíváme se pozorně do sebe. Na Ježíši spočívá hřích tvůj a můj. To stačí, aby jej Bůh opustil.

S takovým Ježíšem přece nemůže mít třikrát svatý Bůh nic společného a nemůže mu být na blízku. To není možné!!

Na straně druhé je tu spolu s Ježíšem trpící Bůh Otec ve smyslu mnohých zaslíbení tom, že člověka, jako korunu stvoření, nikdy neopustí. „Nikdy tě neopustím, nikdy se tě nezřeknu...“ Skutečnost potvrzená i Ježíšovými ilustracemi o tom, že on je s těmi, kdo jsou na tom nejhůř, s těmi, kdo nestojí lidem za zájem, jsou z lidského hlediska na odpis a už dopředu odečtení jako ztráta. Vždyť Boží charakter je plný vynalézavosti, jak být vedle padlého člověka a dát se mu poznat v ten „nejnevhodnější“ čas. Nevěřím, že by v tu chvíli – když Ježíš umírá - byl Bůh „nad věcí“ a odebral by se někam, kde se ho to nedotýká a kde jej to nezaměstnává. Nevěřím, že by jej i hluboce emocionálně nezaměstnávala tato chvíle, chvíle přelomu dějin vesmíru, světa a dějin spasení. Vždyť (z našeho pohledu) ji tak dlouho připravoval!! Kvůli

tomu umírá jeho Syn, kterého jediného nestvořil, ale zplodil.

Ježíšovo velmi hlasité zvolání zní naším prostorem dál. Je bez slyšitelné odezvy z Boží strany a nedá nám spát. Zápásíme se slovem „proč?“. Bývá to jedno z našich prvních slov, když začínáme objevovat svět, vyslovujeme ho mnohokrát i tehdy, když vlastně odpověď známe, ale nehodí se nám „do krámu“, ptáme se tak ovšem i tehdy, když stojíme před nepochopitelnými skutečnostmi života a smrti. Pán Ježíš se odpověď dozvěděl záhy. Asi ještě dříve, než „vstoupil na nebesa“.

Pokud nám toto Ježíšovo volání drásá srdce, myslím, že jsme na dobré cestě. Pokud nám drásá srdce proto, že si jasně uvědomujeme, že je to i kvůli nám, myslím, že nás to vede klítosti nad naším vlastním hříchem. Neznalost jasné Boží odpovědi na toto „proč“ nás vede i k pokoře a dává nám poznat rozdíl mezi námi a Bohem. Je dobré nechat na sebe padnout toto „proč“ i mimo Velikonoce! Proč? Mimo jiné také proto, abychom znovu prožili cenu našeho přijetí u Boha. Je dobré mít naději, že odpověď na toto „proč“ budeme znát!!

Modlitební témata:

Modleme se sami za sebe i za naše sbory, abychom měli pravou bázeň před Bohem a On byl Svatý, Svatý, Svatý v našem středu. Vždyť náš Bůh je oheň stravující.

- kéž Boží jméno není znesvěcováno v církvi díky hříchu, pomluvám a narušeným vztahům mezi křesťany; kéž Bůh dá své církvi v ČR milost k pokání a zbavení se svévole, kéž není v církvi trpěn hřích bez napomenutí, ale je naopak jasně pojmenován a napraven
- kéž jsou křesťané skutečnou a věrohodnou alternativou tomuto světu svým životním stylem a hodnotami založenými na Bibli
- kéž je v církvi bázeň před Božím Slovem a Bůh obnoví ty své služebníky, kteří nad Písmo položili svůj rozum a ztrácejí svou víru v živého Boha

Biblická čtení:

Matouš 25,31-46

1. Paralipomenon 11,17-19

Žalm 69

Denní zamyšlení

(Jana Šrámková – spisovatelka)

Učili nás v hodinách divadelní historie, že Alfred Jarry, předchůdce absurdního dramatu a zakladatel pavědy patafyziky, vyslovil na smrtelné posteli jako své poslední přání žádost o párátka. U téhle netradiční prosby se mi vybavila i poněkud nepřípadná poslední Kristova slova na kříži. *Žízním.*

Slova vyřčená bezprostředně před smrtí, alespoň ta tradovaná, obvykle zachycují odkaz umírajícího světu. V danou chvíli už není mnoho prostoru, všechno podružné jde stranou, takže sdělení bývá trestí toho, oč v daném, právě unikajícím životě šlo. U věřících se očekává hluboké vyznání víry, vyjádření pevné naděje, snad slova díky za Boží věrnost. Vzpomeňme na silná svědectví posledních slov prvokřesťanských mučedníků, Štěpánem počínaje.

V tomto ohledu se Ježíšovo zvolání jeví jako promrhaná příležitost. Staletí očekávaný Mesiáš, vtělený Bůh, zakončuje svůj život potupnou smrtí na kříži a nepatřičnost situace korunuje, když místo mocného skutku, hluboké myšlenky nebo alespoň plamenné obhajoby myslí v poslední chvíli na svou tělesnou potřebu. Mistře, visí v tu chvíli hrstka posledních oddaných svému Pánu na rtech, co teď? Co nám chceš ještě říct, předat, odkázat? Mám žízeň, odpovídá jim velký učitel.

Právě on, který nabízel samařské ženě u studny vodu, po které nebude žíznit na věky. Ten, jehož Otec zaslibuje svým věrným proudy živé vody plynoucí z nitra. Pane, není to přízemní? Co je potřeba těla proti životu věčnému? Neslušelo by se působit vyrovnaněji, dospěleji? Jsi už přece tak dlouho věřící.

Ježíš nebyl člověkem napůl, kromě svého plného božství byl také opravdu, cele člověkem. Stejným jako my. Odkázaný napospas slabostem

těla – hladu po práci, únavě po probdělé noci, bolesti v kříži, stesku v samotě. Celý život byl obklopen trpícími, opovrhovanými i opovrženými. A přišel spasit nejen naše duše, ale zachránit nás ode všeho, co jsme svým pádem na dokonale stvořený svět přivolali. Vytrhnout nás z hříchu i jeho důsledků – nemocí, bolestí, zranění vnějších i vnitřních. Z některých věcí nás vyvedl, jakmile jsme přijali spásu, dalšími nás provádí roky, z jiných nás vysvobodí až na věčnosti. V jednom ale můžeme mít jistotu, kde nás nechává žíznit, žízní s námi.

Je symptomatické, jak je dnešní doba posedlá pitným režimem. Denně vypít dva až tři litry, a pokud chcete zhubnout, pijte prakticky neustále. Lahev vody s sebou nosíme všude. V jakémkoliv obchodě, od prodejen oblečení po hobbymarkety, si u pokladny můžete koupit pití. Žízeň jde proti módě, proti zdravému životnímu stylu, v běžném životě se s ní téměř nesetkáme. A přece stačí tak málo. Rozbitá klimatizace v autě, menší objížďka, a pumpa se zdá být nekonečně daleko. Žízeň člověka stravuje.

Ježíš nám, svým následovníkům, zanechal na kříži jako odkaz svoji žízeň. A svým zvoláním nás vyzval, abychom ji přinášeli Bohu. Nikdy nedosáhneme klidu, plné spokojenosti, stoické vyrovnanosti, křesťanství není náboženstvím harmonie. Bůh nás vyzývá zůstat otevřenými k bídě a utrpení světa kolem nás. Vyzývá nás k pláči s plačícími. Nepopírá zoufalství. Stvořil nás pro lepší svět, než v jakém žijeme, a naše srdce i těla žízní po Ráji, který hlídají andělé s plamenným mečem.

Pán nám jako odkaz zanechal srdce otevřené bolesti, soucitu, potřebám, vizím, snům. Takové srdce tíží. Neusnadňuje práci, nezpřijemňuje život, neurychluje výsledky. Tíží. Někdy tolik, že nemůžeme jít dál a klesáme. Kristus zakoušel naši pozemskou žízeň, naše prahnutí, naši touhu. A volal ji k Hospodinu. Do poslední chvíle, do posledního dechu.

Copak nám dá dobrý Otec kámen, když ho poprosíme o chléb? Hada, když požádáme o rybu? Třeba dá naší touze naplnění, třeba ztišení, třeba bude jen dál zoufale volat s námi. *Žízním.* – Pane, dej mi napít. Pane, žízni se mnou.

Modleme se za křesťany, kteří slouží v oblasti sociálních služeb, rozvojové pomoci, péče o nemocné, vězeňské služby a v projektech diakonie.

- Modlete se, aby evangelizace slovy byla vyvážena skutky milosrdenství, lásky a skutečného zájmu o ztracené.
- Modlete se za ty, kdo ve vašem sboru nebo městě slouží potřebným. Pozvěte je, aby vám řekli více o problémech, kterým čelí, a sdíleli svědectví z jejich služby.
- Modlete se za vytrvalost ve službě potřebným, aby si lidé, kteří se jí věnují, uchovali empatii, správné postoje srdce a počáteční odhodlání i navzdory obtížím.
- Modlete se za ty, kdo kolem vás adoptovali děti z dětských domovů a kojeneckých ústavů.
- Modlete se za zachování možnosti sdílet evangelium v rámci sociální práce církve.
- Modlete se za to, aby církev rostla ve štědrosti vůči potřebným a aby její projekty v této oblasti byly vzorem a přinášely hojné ovoce v podobě obnovených životů.
- Modlete se za to, kde jako jednotlivci můžete v rámci svých možností přispět ke službě potřebným.

Inspirace k modlitbám - Modlitba a skutky

- Připravte na veřejném místě občerstvení (čaj, bagety, polévku...) pro bezdomovce...
- Pozvěte na shromáždění policistu z vašeho okrsku, aby promluvil o problémech vašeho města a kriminalitě, které čelí, a nabídněte mu modlitbu nebo ho požádejte, za co se můžete modlit nebo jak pomoci...
- Přemýšlejte o tom, jak a koho obdarovat - například knihy do věznic, hračky pro děti z dětských domovů (pokud jste tak neučinili během vánoc), můžete se rozhodnout darovat krev, atd.
- Navštivte během týdne nemocné, staré a opuštěné.

Odkazy na vybrané služby potřebným v ČR.

- Armáda spásy - <http://www.armadaspasy.cz>
- Naděje - <http://www.nadeje.cz/>
- Diakonie a misie Církve československé husitské - <http://www.ccsk.cz>
- Diakonie Církve bratrské - <http://www.cb.cz/diakonie>
- Diakonie Českobratrské církve evangelické - <http://www.diakoniecce.cz>
- Diakonie Evangelické církve metodistické - <http://www.diumc.cz>
- Slezská diakonie - <http://www.slezskadiakonie.cz>
- Teen Challenge - <http://www.teenchallenge.cz/>
- Sdružení azylových domů - <http://www.azylovedomy.cz/>
- Charita v ČR - <http://www.charita.cz/>

Pátek ■ Je dokonáno

(Jan 19:30)

Biblická čtení:

Jan 17:1-19
Lukáš 23:44-49
Izajáš 52:13-53:5

Denní zamyšlení

(Lukáš Targosz – kazatel sboru AC Element v Hradci Králové)

Každý den slyšíme tisíce slov a pravděpodobně jich tisíce také říkáme. Množství informací, které denně dostáváme, je díky médiím, televizi, internetu, reklamám, škole, knihám, sociálním sítím na internetu apod. neskutečně krát větší, než kolik jich naši předkové kdy vůbec slyšeli za celý život. Množství slov přináší nevyhnutelně jejich devaluaci a nezáměr. Alespoň se to zdá. Nicméně, i v záplavě informací si pamatujeme jistá slova a věty. Jak to? Proč všichni známe výroky: „A přece se točí!“, nebo „Pravda a láska zvítězí“? Proč dokážeme lokalizovat výroky „Je to malý krok pro člověka, ale velký skok pro lidstvo.“, či „Přišel jsem, viděl jsem, zvítězil jsem.“, či snad „Je dokonáno!“? Tyto výroky totiž tvoří dějiny, nebo ještě lépe řečeno, dějiny jsou zachyceny v několika klíčových slovech, které známe proto, že je řekla klíčová dějinná postava v klíčovém okamžiku dějin.

Jeden ze zmíněných výroků patří Kristu, a patří mezi posledních sedm vět z kříže. Nicméně pro jeho posluchače, kteří u kříže stáli (i pro ty, kteří tam stát měli, ale místo toho vystrašeně utekli), tento výrok znamenal tolik odlišných věcí! Vezměme si třeba pravověrné Židy, kteří očekávali Mesiáše, mezi které patřili i Ježíšovi učedníci. Pro ně se spojovalo očekávání Mesiáše s vyvoleným králem, který obnoví království Izraele a vysvobodí lid zaslíbení z otroctví a poddanství. Tento Mesiáš, který se ve správném momentu měl veřejně za krále prohlásit a uchopit své vůdcovství, měl vést povstání a rozhodně měl zvítězit. Mnozí uvěřili, že by Ježíš mohl být oním Mesiášem, ale jeho ukřižování jejich očekávání dalo obrovskou ránu. Mesiáš, který bude trpět? Ne, to nebylo součástí plánu! Mesiáš, který zemře rukou těch, které měl porazit? Ne, to přece jasně ukazuje, že Ježíš tímto Mesiášem být nemohl. Jeho slova „Je

dokonáno“ jsou tak pro ně znamením porážky a nesplněných nadějí.

Autoři Bible ukazují, že ďábel, Boží odvěký nepřítel, zná Bibli velmi dobře, koneckonců ji dokázal použít i k pokoušení Ježíše. Zcela jistě si mohl tedy přechystat prorocké náznaky o kříži, které dnes zpětně dokážeme ve Starém Zákoně tak dobře vystopovat. Jak to, že to neviděl? Uvěřil snad i on, že Božím plánem bude vítězný Mesiáš? Nebo si jen nedokázal spojit jednotlivé předpovědi do sebe, protože mu připadalo nemožné, že by Bůh poslal svého Syna zemřít? Každopádně apoštol Pavel později píše, že Boží plán spásy byl na první pohled bláznovstvím, možná tedy, že to opravdu ďáblu připadalo až jako šílený nápad. Ježíšovo zvolání „Je dokonáno!“ je pro něj výrok vítězný, ovšem, jak záhy zjistil, vítězství se změnilo v krutou porážku. Starodávný slib, který dal Bůh hadovi z Edenu, došel konečně naplnění: ďábel rozdrtil Vyvolenému patu, ale On mu rozdrtil hlavu.

Pro Ježíše samotného tento výrok vyjádřil splnění mise, pro kterou přišel. Přinesl skutečnou svobodu z největšího lidského zajetí: z hříchu. A navíc, po jeho výroci se roztrhla opona na místě, které navždy symbolizovalo oddělenost Boha od lidí. Hříšní lidé se nemohli přiblížit ke svatému Bohu, ale skrze Krista se Bůh přiblížil k lidem. Později to shrnul Ježíšův bratr Jakub krásně: „Přiblížte se k Bohu a On se přiblíží k vám.“ Ježíšův výrok je výkřik vítězství. Jenomže tohle vítězství nevypadalo na prvním místě moc vítězně. Všichni to zažíváme. Je jednoduché věřit ve vítězství, když se daří, ale co když se nedaří? Budeme i tehdy věřit, že Bůh stále ještě má náš svět ve svých rukou?

Když dnes přistupujeme k modlitbám, přicházíme k Bohu s různými pocity. Někdo z nás prochází temným údolím, ve kterém se zdá, že naše sny se zhroutily a naděje přišly vniveč. Jiní z nás přistupují s pocitem, že to dokázali a něco se jim povedlo. Další přistupují s touhou, aby Bůh vzal jejich situaci do svých rukou. Budeme ale přistupovat k Bohu s důvěrou? Důvěra je totiž klíčové slovo. Víra není magická formulka, která přinutí Boha jednat. Víra je prostá důvěra, že Bůh má náš svět ve svých rukou. Ježíšova slova „Je dokonáno!“ znamenala pro různé lidi různé věci, ale především je to zvolání důvěry. Zvolání, že věci se skutečně přesně tak, jak si Bůh přeje, pokud vydržíme na jeho cestě.

Je dokonáno

Modlitební témata

Ježíš jim znovu řekl: "Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás." (Jan 20:21)

Slova – „Dokonáno jest“ znamenají, že Ježíš naplnil své poslání. Stejně tak posílá i nás, abychom nepromarnili, co nám bylo svěřeno, a stali se lidmi, kteří ovlivní své okolí a budou přinášet změnu a naději.

Přesto se mnoho lidí, kteří hledají svůj životní úkol nebo poslání, nakonec mine svým cílem, protože nenajdou kolem sebe dostatečnou podporu. I v církvi je až příliš mnoho skepse k novým věcem a inovaci a mnozí křesťané raději realizují své sny mimo instituční církve než v jejím rámci. Církve v ČR přitom zoufale potřebuje novou generaci mladých lidí, kteří svou kreativitu, energii a vášně věnují hledání Božího království a obnově církve.

Modleme se za:

- další generaci mladých lidí v církvi, aby nově uchopili svou víru a našli podporu pro naplnění svých Bohem daných snů

- generaci 20-30letých v církvi, kteří již nepamatují dobu komunismu. Za nové Káleby, kteří se nebojí obrů budoucnosti. Kterí nebudou vidět především hrozby, ale příležitosti. Za novou generaci vedoucích v církvi s odvahou k zakládání nových sborů a obnovy upadajících společenství
- lidi, kteří cítí povolání ke službě kazatelů. Aby se nedali odradit a našli dobré učitele.
- muže v církvi a evangelizaci mezi muži
- misionáře, kteří vyšli z České republiky k dalším národům a další, kteří se na své vyslání připravují; za misionáře, kteří přijeli sloužit evangelium do České republiky
- starší v našich společenstvích a jejich rodiny.

Sobota ■ Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha

(Lk 23:46)

Biblická čtení:

Římanům 12:1-2

Jan 12:24-28

Deuteronomium 32:39-40

Denní zamyšlení

(Michal Klus – pastor sboru Slezské církve evangelické a.v. v Třinci)

Zaznělo šest vět Ježíše Krista z kříže. Je před námi věta sedmá. „Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.“ (Lukáš 23, 46)

Toto je poslední Ježíšovo kázání před jeho smrtí. V této Kristově jediné kratičké větě se skrývají tři zásadní hluboké pravdy, které jsou vyučovány i na mnoha jiných místech Bible. Podívejme se tedy na tyto tři klíčové životní pravdy.

1. pravda: Existuje osobní milující Bůh

Ježíš v té své poslední větě říká, že dává svůj život do rukou svého Otce. V průběhu svého života Ježíš opakovaně zdůrazňoval, že jeho Otcem je Bůh. (např. Jan 5:18) A tak je jasné, že Ježíš zde odevzdává svého ducha do Božích rukou.

A to je velmi zásadní, protože nám je tímto zjeveno, že Bůh není pouze někdo neosobní. Znamená to, že Bůh není jen pouhá energie, ale že Bůh je živý a že je schopný přijmout náš život. Pokud toužíme, aby náš duch jednou spočinul v Bohu, tak musíme věřit v takového Boha. Nepomůže věřit v nějaký výplod naší fantazie, potřebujeme víru v Boha Bible.

Kým je Bůh pro vás? Může to být jen někdo, o kom víte, že existuje, nebo se může stát vašim osobním Bohem, kterému na vás záleží, který vás miluje, který pro vás chce to nejlepší. Ježíš takovému Bohu svěřuje svého ducha.

2. pravda: Lidský duch je nesmrtelný

Ježíš věří, že duch nepomíjí, ale přechází po smrti z časnosti na věčnost. A to je druhá klíčová životní pravda. Co by mi pomohlo, kdyby existoval milující osobní Bůh a smrt by byla naprostým koncem? Ano, možná bychom Boha měli jako berličku pro tento život. Ale žili bychom s hrůzou z toho, že jednou přijde konec, nicota. A přestože je naše společnost veskrz

ateistická, tak stejně v nás je někde zakódována ta naděje a nechceme si připustit tu nicotu.

Ježíš dává svého ducha do Božích rukou. Lidský duch to není pouze nějaká bublinka, kterou má vodník někde ve džbánu. Jde o naši bytost, naši vědomou existenci. A pokud náš duch bude po smrti v Božích rukou, pak budeme zažívat věčně tak úžasné věci, o jakých se nám na zemi ani nezdálo. Budeme věčně šťastnější, než jsou tady na zemi ti, co zažívají ten nejkrásnější a nejromantičtější vztah, co mají tolik peněz, že si mohou dopřát vše, co chtějí, co nacházejí úžasné uspokojení ve své práci a ve svém postavení, co si dopřávají to nejvyšší jídlo, výborný sex a cokoli jiného. A to vše budeme zažívat věčně.

3. pravda: Můžeme svého ducha vydat Bohu

Do tvých rukou odevzdávám svého ducha. Stejně jako to řekl Ježíš, tak to i my můžeme dnes říci Bohu. Každý člověk potřebuje vydat svého ducha Bohu. Jak? Apoštol Pavel říká: „Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen.“ (Římanům 10:9) Svého ducha můžeme vydat Bohu tak, že Mu řekneme, že Ho toužíme přijmout jako Pána, že Ho chceme poslouchat, že se Mu chceme podřídit. A dále Mu máme věřit, máme věřit v to, co se stalo ve chvíli, kdy Ježíš vyslovil námi diskutovanou větu. Ježíš Kristus svou smrtí zaplatil za můj hřích a následně byl vzkříšen.

Vydat svého ducha Bohu znamená udělat rozhodnutí. Už jsi toto rozhodnutí udělal? Pokud ano, tak Mu děkuj za to, že tvůj duch je s Ním a pros za ty, kdo toto rozhodnutí ještě neudělali. A pokud jsi Bohu svého ducha ještě nedal, tak to můžeš učinit dnes. Přijď k Němu v pokání a předej Mu vedení nad svým životem.

Modlitební témata:

- Modleme se za naše nevěřící přátele, aby odevzdali svůj život Bohu.
- Modleme se za ty, kdo Boha opustili jako marnotratní synové, aby našli cestu domů.
- Modleme se za děti v církvi, aby Bohu odevzdaly svůj život, až budou hledat svou vlastní cestu životem.
- Modleme se za více evangelistů.

15. ledna 2011

Neděle ■ Sestoupit do utrpení

(Sk. 4: 31)

Biblická čtení:

Židům 5:7-10
Galatským 6:1-5
Izajáš 64:3-7

Denní zamyšlení

(Jiří Unger – tajemník České evangelikální aliance)

Křesťanství je jediné náboženství, které říká, že Bůh sám trpěl. To, že jeho utrpení nebylo jen zdánlivé, ale skutečné, je také jedním z klíčových křesťanských dogmat. Hloubku Božího utrpení si přitom můžeme představit jediné tehdy, dokážeme-li uvážit i samotnou Boží velikost. Ježíš Kristus přišel, aby za nás trpěl, přinesl odpuštění hříchů a smíření s Otcem.

I my osobně procházíme všelikým utrpením, ale díky kříži a Božímu utrpení je možné vědět, jaký **není důvod našeho utrpení**. Není to proto, že by nás Bůh nemiloval nebo, že by mu na nás nezáleželo. Myšlenka, že Bůh neexistuje díky existenci utrpení a bolesti se paradoxně objevuje především na bohatém Západě a nikoli v zemích, kde ke skutečnému utrpení dochází nejčastěji. Západní člověk až příliš snadno „vrací Bohu vstupenku“ (abychom parafrázovali Dostojevského) a používá utrpení jako důkaz a alibi proti Bohu. Přitom se na Boha svádí mnohé utrpení, které je zcela v rukou člověka. Bůh tak nemůže za naše úspěchy, ale všechny průšvihy lidstva mu ochotně přišijeme. Žijeme ve „**společnosti nevinných**“, kde nikdo za nic nemůže a většina lidí si o sobě myslí, že jsou dobří.

Tváří v tvář utrpení často jako lidé nevíme, co říct, a tak řekneme něco irelevantního, laciného nebo hloupého. Bůh ale dokáže mlčet, když není nutné mluvit a snese všechny naše výčitky. Ani s Jóbem nevedl debatu o filosofickém ospravedlnění utrpení a nedal mu jednoduchou odpověď na

otázku proč. Neposlal s nebe přednášku o smyslu utrpení, ale poslal svého syna. Nepřišel s odpovědí, ale s přítomností a skutkem.

Jako křesťané jsme povoláni rozhodně bojovat proti utrpení kolem nás. Přirozeně se ale každý z nás chce utrpení a bolesti druhých vyhnout. Necítíme se dobře, když je vedle nás něco bolestného a nevyřešeného. Bůh nás ale v Ježíši Kristu vyzval, abychom lidi do jejich utrpení následovali. Bůh vstoupil do našeho hříchu a utrpení, vzal ho na sebe a zaplatil cenu. Chceme mu být i v tomto směru podobní? Chceme být jako Ježíš i v tom, jak na sebe bereme břemena jedni druhých? Pokud ano, změní to nás samotné, nezůstaneme bez ran, ale Bohu budeme blíží.

Modlitby za jednotu Božího lidu.

Modleme se za:

- činnou spolupráci církví při evangelizaci vašeho města
- dobré vztahy mezi vedoucími různých denominací
- to, aby církev měla společnou vizi pro Boží dílo v této zemi a, kde je to účelné, také koordinovala své aktivity
- celonárodní evangelizační aktivity
- silný společný hlas křesťanů v klíčových etických otázkách
- ostatní sbory a společenství ve vašem městě, jejich vedoucí, aktivity, projekty

Inspirace k modlitbám

Podněty k různým formám modliteb v rámci ATM

Modlitební plakáty

Během modlitebního týdne můžete vyvěsit ve vašich modlitebních plakáty s hlavními modlitebními tématy na každý den a s biblickými čteními a seznamem vybraných modlitebních bodů. Tyto plakáty mohou být vodítkem při společných modlitbách ve skupinách nebo v plénu, při modlitebních vycházkách a dalších způsobech modliteb. Při jejich výrobě je dobré použít výrazné barvy a velká písmena.

Plakáty mohou být užitečné i pro tradiční modlitební shromáždění, kdy se modlí nahlas kazatel a několik pověřených zástupců sboru, kteří tak mohou mít témata přímo před očima.

Modlitební rozhovor s Bohem

Modlitba formou rozhovoru s Bohem je vhodná pro menší společenství nebo pro modlitby ve skupinách. Vyžaduje citlivého vedoucího, který by lidem pomohl do této modlitby vstoupit. Místo toho, aby se každý z přítomných modlil pouze jednou a pokryl mnoho témat, mohou se všichni modlit kolikrát chtějí. Modlitby by měly být stručné a jednoduché a měly by se vždy věnovat pouze jednomu modlitebnímu bodu.

Modlitební rozhovor s Bohem může obsahovat 5 základních kroků, které tvoří jeho snadno zapamatovatelný rámeček.

- 1. Ježíš je zde.** Vedoucí cituje Matouše 18, 19-20 a povzbuzuje přítomné, aby se v tichu zaměřili na ukřižovaného a vzkříšeného Spasitele a Pána.
- 2. Děkuji ti Pane.** Tento krok je úzce spojen s krokem prvním. Je to přirozená reakce na přítomnost Ježíše a v této části je prostor pro vyjádření díky a chvály Pánu v krátkých větách.
- 3. Pomoz mi Pane.** V tomto kroku je prostor pro osobní prosby a vyznání. Obecná vyznání a vyznání, na nichž se skupina předem shodla mohou zaznít nahlas, na rozdíl od vyznání osobních, která by měla být činěna formou tiché modlitby v duchu.
- 4. Pomoz mé sestře a mému bratru.** Zde svými stručnými modlitbami za specifické místní, národní, evropské a mezinárodní potřeby vstupujeme do moci přímluvné modlitby.

- 5. Použij si mě Pane.** Zde do našich modliteb vkládáme sami sebe a vyjadřujeme naši ochotu stát se součástí jejich vyslyšení.

S moudrým, jasným a hladkým vedením modlitebního shromáždění může tento přístup velice dobře fungovat a do modliteb se zapojí mnohem větší počet lidí.

Modlitební procházka

Jedním z jednoduchých způsobů modlitební procházky může být tichý průvod přímo ve sborové budově s několika „zastaveními“ u modlitebních plakátů a jejich modlitebních témat. Podobně je možné připravit zastavení s modlitebními košíky, kam by lidé vkládali své prosby a modlitby napsané na kouscích papíru nebo kde by mohli po vyslovení modlitby za určité lidi, země nebo potřeby zapálit svíčku. Tento typ modliteb umožňuje zapojení maximálního počtu modlitebníků.

Další možností je rozdělit se do skupin a jít se modlit do různých částí vašeho města nebo sousedství kostela a zastavit se k přímluvám na vhodných místech. Skupiny mohou mít svého modlitebního vedoucího, který může modlitebníky vést k modlitbám za místní komunitu a její potřeby. Když se skupiny vrátí do sborové budovy, mohou se podělit o své zkušenosti a zakončit večer společnou modlitbou.

Modlitba ve skupinách

Je možné rozdělit shromáždění do malých skupin, které se rozmístí v hlavním sále a přilehlých místnostech.

Několik obecných rad k modlitbám ve skupině:

- 1.** Omezte velikost skupin (max. 4).
- 2.** Stručně shrňte způsob, jak se budete modlit.
- 3.** Shromážděte od vaší skupiny modlitební náměty.
- 4.** Povzbudte ke stručným modlitbám.
- 5.** Nenuťte lidi, aby se modlili nahlas.
- 6.** Pokuste se být v modlitbách vyvážení.
- 7.** Modlete se pozitivně.
- 8.** Pomozte své skupině, aby se soustředila na Krista.

Inspirace k modlitbám

Podněty k různým formám modliteb v rámci ATM

9. Držte se časového plánu. Začněte a skončete včas.
10. Modlete se jedni za druhé.
11. Vyznejte svou připravenost stát se součástí vyslyšení vašich modliteb.

Půst a modlitby

V půstu jde především o dobrovolné, soukromé a Duchem vedené oddělení se od našich běžných životních činností a o rozhodnutí hledat během odděleného času Boží vůli a sytit se Jím samotným a Jeho Slovem.

Do půstu mohou vstoupit jednotliví členové sboru mnoha různými způsoby. Existuje půst úplný, půst o vodě, půst Danielův (kdy si lidé odřeknou pouze některé druhy jídla nebo pití), atd. Obvykle jsou posty doprovázeny modlitbou a jejich cílem je větší soustředění, růst v horlivosti, získání kontroly nad tělesnými žádostmi a odkládání soběstřednosti.

Během modlitebního týdne mohou vedoucí sborů půst doporučit, ale nemohou ho nikomu vnutit. Pokud chtějí motivovat ostatní členy sboru k půstu, je k tomu nevhodnější vlastní příklad.

Je možné se rozhodnout ke krátkému nebo dlouhému postu, ale pro křesťany bez zkušeností je lépe začít s mírnějším půstem, například půldenním od oběda do příští snídáně. Během postu je vhodné dostatečně pít vodu nebo ovocné šťávy a dbát na osobní hygienu. Hlavní věcí je využít ušetřený čas a duchovní soustředění pro modlitbu a přemýšlení.

I konzumace má mnoho podob. Kromě jídla je možné se vzdát například i televize, internetu atd. Čas od času je velmi prospěšné zastavit tok informací, které se na nás hrnou a vypnout rádio, televizi, mobilní telefon, internet, atd.

Existuje také mnoho situací, které si půst přímo žádají:

- když pociťujeme naléhavou touhu po probuzení;
- když jsme hluboce usvědčeni z hříchu Božího lidu;
- když rozeznáváme potřebu silnější víry, která by se dokázala chopit Božích zaslíbení;
- když předvídáme zvláštní příležitost ke službě

- a když chceme prohloubit náš život s Bohem.

Konečně půst bychom měli držet s čistým srdcem, motivy a touhou oslavit Boha a pomáhat druhým. Půst by nikdy neměl být považován za něco, čím bychom si mohli cokoliv zasloužit, čím zmanipulovat Boha nebo s ním vyjednávat. Cílem půstu není přimět Boha, aby se přiblížil našim názorům a vůli, ale je jím naopak snaha přiblížit se Bohu a Jeho vůli a vytvořit prostor, aby v nás mohl jednat.

Modlitební snídáně nebo modlitební večere

Je možné připravit modlitební snídání v sobotu ráno nebo před nedělní bohoslužbou anebo spojit modlitební shromáždění během týdne se společnou večerí. Může to být dobrá příležitost jak se lépe poznat v rámci sboru nebo kam pozvat své nevěřící přátele. Po krátkém úvodu a vlastním jídle je dobré zazpívat několik chval, dát prostor ke svědectví a požádat 2-3 členy sboru, aby se nahlas modlili za předem vybraná témata. Tyto modlitby mohou být doplněny dalšími přímluvami dvojic sedících vedle sebe u stolu s tím, že seznam dalších témat může být vytištěn společně s texty chval. Na závěr se mohou lidé ve dvojicích modlit za sebe navzájem.

Návrh programu modlitebního setkání v rámci ATM

Příprava ATM zahrnuje:

- domluvu o místě a čase konání modlitebních večerů mezi kazateli sborů ve městě (nejlépe začátkem listopadu),
- rozhodnutí kdo povede jednotlivá shromáždění a poslouží slovem podle témat z brožurky ATM,
- oznámení konání modlitebních setkání ve sborech a farnostech, popřípadě výroba informačního letáčku a pozvánky,
- příprava témat a materiálů pro děti a mládež,
- společné modlitby za přípravu a průběh modlitebních večerů.

Doporučujeme následující strukturu modlitebních shromáždění

Modlitební večer v čase 18,00 - 19,30 hod.

A) první část (maximálně půl hodiny) - ZPĚV a SLOVO

- a) úvodní píseň (zpěvník/kancionál nebo 2 - 3 chvály podle místa konání) - 15 min

- b) krátké, ale motivující slovo kazatele z brožurky Aliančního modlitebního týdne (max. 15 minut)

- c) další píseň (5 min)

B) - druhá část (rozdělena tak, aby se opravdu v 19,30 hod. skončilo) - MODLITBY

- a) chvála a díkůvzdání Bohu (10 minut) - píseň

- b) vyznání hříchů (10 min)

- c) modlitby a prosby za dané modlitební náměty (15 - 20 minut) - tyto náměty stručně a jasně vysvětlit

- d) modlitby a vzájemné přímlyvy za místní sbory, vedoucí sborů, za situaci v domovském městě, za v moci postavené atd.(15 minut)

C) závěr - společná píseň a modlitba "Otče náš"

Při modlitbách lze uplatit různé formy pro motivaci účastníků - jednou se postavíme, jindy se modlíme se sousedem, ve skupinkách (3-4 osoby) atd. Máme-li možnost a je-li pro to vhodné téma používáme mapy, různé obrázky a jiné vizuální pomůcky.

Modlitba a spolupráce

Duchovního průlomu se nedá dosáhnout zbraněmi ani pomocí peněz. Žádné lidské snažení, efektivnější využití zdrojů nebo brilantní strategie samy o sobě nejsou schopny přinést trvalou duchovní změnu. Naše jednota, pokud nemá být jen abstraktním pojmem a ekumenismem „shora“, musí vést k praktické spolupráci a partnerství. Výzvy, které před českou církví stojí, jsou nad síly jakéhokoli solitéra. Aby ale naše spolupráce byla účinná a udržitelná a nikoli povrchní, musí být založena na působení a inspiraci Ducha Svatého.

Pouze proces založený na modlitbě je schopen překonávat výzvy spojené s našimi často komplikovanými vztahy, kulturními a duchovními odlišnostmi, s technickými i strategickými otázkami. Modlitba je naprosto centrální pro dobrou spolupráci ve službě a to jak na úrovni místního sboru, úrovni města či celé země. A nejde jen o zbožnou frázi.

Modlitba je zásadně důležitá pro kvalitní vztahy a jakékoli partnerství je založeno na dobrých vztazích. Otevřenost, důvěra, pokládání jeden druhého za lepšího sebe a oddanost jednat v nejlepším zájmu toho druhého může být dlouhodobě přítomná jen v kontextu modlitby.

Modlitba je klíčová při tvorbě konsensu a hledání priorit a cílů Království Božího ve službě. Pochopení a ocenění odlišných perspektiv a připravenost naslouchat jeden druhému i Bohu hraje v partnerství nesmírně významnou roli. Bez modlitby v centru vizí inspirované spolupráce bude jakékoli úsilí v partnerství bezmocné.

Modlitba je zásadní pro trvalost a efektivitu partnerství. Skutečná duchovní změna vyžaduje čas, dlouhodobé partnerství a výjimečnou duchovní stálost. Nepředstíraný zájem, hluboká pozornost a schopnost být s druhým cele, zůstat zranitelný, nastavit druhou tvář a radovat se i v křivdách – to je Kristus mezi námi. Modlitba je nástrojem, jak odolávat tlaku Zlého na rozdělení a neutralizaci svědectví církve. Není jen volitelným doplňkem. Ježíš je Semper Major - vždy větší, než si myslíme. To je důvod k pokoře v našem myšlení i spolupráci s druhými.

Rada České evangelikální aliance

Tomáš Dittrich – Církev Křesťanská společenství

Daniel Fajfr – Církev bratrská

Gloria Ginn – Greater Europe Mission

Dave Patty – Josiah Venture, KAM

Tomáš Chvojka – Nový život

Aleš Navrátil – Apoštolská církev

Milan Pecka – SCEAV

Daniel Kuc – Bratrská jednota baptistů

Pavel Vopalecký – Křesťanské sbory

Pavel Kuchynka – Evangelická církev metodistická

Posláním ATM jako modlitební iniciativy ČEA je:

- Upevňování jednoty Božího lidu skrze modlitbu a společná vyznání.
- Společné díkůvzdání za uplynulý rok a vyvyšování Hospodina.
- Vzájemné žehnání mezi sbory ve městě nebo v regionu, svědectví z různých sborů, povzbuzení, vyznání potřebnosti druhých církví a respektu k jejich službě a odlišnostem.
- Přímluvy za konkrétní lokalitu (město, kraj), za konkrétní službu jednotlivých sborů a křesťanských aktivit, za konkrétní kroky v evangelizaci, přímluvy za potřeby města/lokality.
- Žehnání místním v moci postaveným, soudcům, policistům atd.
- Příležitost ke společnému pokání z nedostatků církve, z toho, že dostatečně nejdeme coby jednotlivci i kolektivy za Hospodinem. Východisko pro budování vztahů mezi zástupci jednotlivých lokálních sborů a farností.
- Manifestace jednoty Božího lidu vůči místní komunitě.

ATM má v ČR dlouhou tradici a jeho konání bylo za doby minulého režimu jednou z mála příležitostí k setkávání k modlitbám napříč denominacemi. ATM je modlitební iniciativou, jejíž vznik je datován do roku 1856, a která byla průvodním znakem probuzení v USA a Velké Británii. ATM je v současnosti jedním ze základních kamenů práce ČEA a jeho náplň a duchovní význam jsou spojeny se smyslem její existence. Cílem ČEA je nejen organizovat ATM, ale také učinit jej vrcholem fungující organické spolupráce a partnerství mezi křesťany na lokální i národní úrovni.

„Hledejte nejprve království Boží“

Česká evangelikální aliance

Posláním České evangelikální aliance je „Inspirovat evangelikální křesťany ke sdílení evangelia, službě a spolupráci, být jejich hlasem v dnešní společnosti“.

ČEA je ve spolupráci se svými členy:

- nástrojem jednoty a spolupráce a katalyzátorem společného vlivu a působení evangelikálních křesťanů založeného na jednotě a pravdě v Kristu.
- hlasem evangelikálních křesťanů ve veřejném prostoru a prorockým hlasem vůči společnosti.
- motivuje, mobilizuje a rozvíjí evangelikální křesťany, kteří se jako aktivní občané angažují, aby království Boží bylo nepřehlédnutelné v každé oblasti života naší společnosti.
- poskytuje servis v oblasti strategických zájmů a potřeb svých členů.

Členem ČEA se může stát osoba starší 18 let (jednotlivý člen), místní sbor, organizace, hnutí nebo denominace (kolektivní člen) ztotožňující se s posláním, cíli a vyznáním víry ČEA.

Členství v ČEA poskytuje transparentní prostředí založené na vztazích a zřetelný základ v Kristu a autoritě Písma, na němž mohou křesťané spolupracovat nejen na lokální úrovni, ale také v otázkách celonárodní důležitosti a rozměru, kde je třeba pozvednout společný hlas.

Bez svých členů „aliance“ nic neznamená – být součástí ČEA jako sbor, organizace či jednotlivec představuje více než pouhou podporu naší práci. Stáváte se integrální součástí organizace, jejíž hlas je respektovaný, která představuje rozsáhlou síť vztahů spolupráce a zkušeností a která je zdrojem informací a expertíz z ČR i ze zahraničí. Jsme hrdí na to, kolik rozmanitosti mohou naši členové nabídnout. Výzvy, které stojí před církví 21. století se nedají vyřešit novou sérií programů. Je třeba znovu objevit křesťanství pro celek života v jeho rozmanitosti, učit se a koncentrovat zkušenosti.

Kontakt:

ČEA, Plzeňská 166, 150 00 Praha 5

mobil: 777 842 000

e-mail: info@ea.cz

web: www.ea.cz

bankovní účet u ČS a.s. - č.ú.: 00 138 083 59 / 0800

Spojujeme **lidi**,
kteří mají
co **dát**.

Alianční týden modliteb 2011

Česká evangelikální aliance

Rozpis bohoslužeb ATM 2011

Den	Místo bohoslužby	Čas
Neděle 9.1.		
Pondělí 10.1.		
Úterý 11.1.		
Středa 12.1.		
Čtvrtek 13.1.		
Pátek 14.1.		
Sobota 15.1.		
Neděle 16.1.		

www.ea.cz

Alianční týden modliteb 2011

Česká evangelikální aliance